

Susamam

– Harun Yıldırım · 05 Ocak 2018

SUSAMAM

Haydi gösterin bana yazar diye bir Adam
Madem kimse yazmadı ben yazarım o zamam!

Corc diye Trumb diye

-----şeytan türettiler,

Şeytanın tohumunu bizlerde ürettiler.
Kuzu kesip baktılar hep müslümandı yanan,
Cin çıkardı şişeden kardeşi ile Selman.
Cin çıkınca şişeden görünce bayılmışlar,
Biraz meyilli yatmış tersinden ayılmışlar.
Kalkmışlar birden demiş gidin Bağdatı yakın,
Parayla alim olan Abdülvahhaba bakın.
Satılmadında neden döndün dinden o zaman,
Hadi be yavrum hadi sen gitte biraz uzan.
Avuttunuz yıllarca sen bunları geç artık,
Sizin bu yaptığınız Dünya'ya maskaralık.
Para var, petrol var şimdilik minnetsizler,
Peygamber yurdunda dolaşan sünnetsizler.
Sanki kuru deynekle yükseltmiş omuzları,
Masanın dört yanına oturtmuş domuzları.
Tartacak hepimizi Mustakim-i sıradı,
Taş devrinde değiliz zaman şimdi milâdi.
Ne sabrın taşı kaldı nede dağların taşı,
Barındırmıyor artık mağralar, inler kuşu.
Ümmete kan kusturup neler ettiler neler,
Hiç bir şey yokmuş gibi oturup baktık bizler.
Bozulmuş kızıl saç güzel bir tımar çekin.
Her berber kesmez bunu, uzun berber getirin.

II-----Güncel

Nedir bilmem bizdeki

----- bunca bir mahrumiyet,

Şimdi bizim sokakta satılır medeniyet!
Altın deyip sattılar çamurdan mermerleri,
Moda ettiler bize kadınlı kahveleri.
Kaç medeniyet yuttu bu eğri büğrü sokak,
Şimdi bize o sokak baya epeyce uzak.
Sor bakalım ne oldu cahilin akıbeti.
Kaç kişi buldu bilmem peykede ahireti,
Ne yapsam da içime sindiremedim.
Vallahi yalan değil! Gördüğümü söyledim.
Yatma kötürüm gibi güveli döşeklerde,
Ne bal kaldı ne tohum döküldü çiçeklerde.
Bütün aylar ağlıyor hem Ağustos hem Ekim,
Hekim telaşa düşmüş hekim arıyor hekim.
Kim yazacak söyle kim? Akif gibi bir eser,
Heykeller dikilince yıkıldı medreseler.
Varmı bir Necip Fazıl varsa evladım nerde?
Ne Mevlana ne Yunus çıkmadı bu günlerde.

III

Bayrağım

Tarih bilmeyen bize tarihi öğretmesin,
Tarihin aynasında kendini kirletmesin.
Sen göklerde dalgalan benim şanlı ipeğim,
Dalgalandığın yere ardından geleceğim.
Belki kırk bin haremi geçer gider üstümden,
Sana destanlar yazan işte o şairim ben.
Benim şanlı bayrağım anlattım işte seni,
Ben altında yatınca sen de böyle sev beni.
Malazgirt, Sakarya'da göklerde tutan benim,
Senin uğruna ölüp toprakta yatan benim.
Damla damla şûhedâ kanıyla dolusun sen,
Gökteki meleklerin kanadı, kolusun sen.

Harun Yıldırım